

מ"ת 1141/01/24 - מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב נגד מוחמד אלשאמי (עציר) ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 1141-01-24 מדינת ישראל נ' אלשאמי(עציר)
תיק חיצוני: 3043/2024

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נגד	
משיבים	מוחמד אלשאמי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבי בנבנישתי

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת לאחר שביום 2.1.24 נהג לכאורה רכב בעודו תחת פסילה פעילה של רישיון נהיגתו כאשר רישיון הנהיגה עצמו פקוע ולא חודש משנת 2016.

לאחר שהתקיים דיון בפני ביחס לעוצמת הראיות, שם טען ב"כ המשיב כי אין המדובר בנהיגה בזמן פסילה ולמעשה המשיב סיים לרצות את כל הפסילות שהוטלו עליו, קבעתי בהחלטה מפורטת המנתחת את כל תיקוי הקודמים של המשיב, כי המשיב נהג רכב כאשר ברקע לפחות פסילה אחת בת 6 חודשים שהייתה בתוקף ולא רוצתה עד תומה.

כמו כן, דחיתי את טענה המדינה כי נהיגת המשיב הייתה כאשר מאסר מותנה תלוי כנגדו, וקבעתי כי הנהיגה הייתה כאשר לא תלוי כנגד המשיב מאסר מותנה.

בדיון בפני, טען ב"כ המשיב (בשאלת מסוכנותו) כי מדובר באדם נעדר כל עבר פלילי, אשר במקרה זה לא ניסה להימלט משוטרים ולא ביצע כל עבירה נלווית אותה ניתן להגדיר כבריונות כבישים.

אף שמדובר בנהיגה רביעית לכאורה בזמן פסילה (ובעניין זה עדיין חלוק ב"כ המשיב על החלטת בית המשפט), לא תלוי כל מאסר מותנה בר הפעלה כנגד המשיב, ונהיגתו במקרה זה הייתה בשל אירוע רפואי במהלכו אשתו (שהייתה בשמירת הריון) אושפזה בדחיפות (הוצגו מסמכים) ולצורך כך החליט לנהוג.

ב"כ המדינה התנגדה לבקשה וטענה כי מדובר במשיב עם רף מסוכנות גבוה.

לשיטתה, ומאחר ומדובר בנהיגה רביעית של המשיב בזמן פסילה, גם היעדר עבר פלילי, ואי ביצוע עבירות נלוות לצד היעדר מאסר מותנה ברקע, אינם מצדיקים מעבר להמשך מעצר באיזוק.

המדינה סבורה כי רף מסוכנות המשיב כה קיצוני עד שלא קיימת כל חלופה שיכולה לאיין מסוכנות זו.

קבלת החלטה על מעצרו של משיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו מחייבת קיומם של שלושה תנאים **מצטברים**: ראיות לכאורה, עילת מעצר, והיעדר חלופה מתאימה.

שני השלבים הראשונים התקיימו לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכאורה, ואין חולק כי נהיגה לכאורית בזמן פסילה מקימה מסוכנות מצד הנוהג המהווה עילה למעצרו.

לצורך שקילת חלופת מעצר - יש לבחון האם חלופה כלשהי עשויה, באופן עקרוני, להפיג, או להפחית, את המסוכנות הנשקפת מהנאשם ברמה המתקבלת על הדעת.

בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי שחרור לחלופת מעצר תלוי, בין השאר, בשאלה:

האם ניתן לתת אמון במשיב.

בחינתה של סוגיה זו תעשה, בין היתר, בהתייחס למספר תבחינים, בכללם: **עברו של המשיב**, התנהגותו במהלך האירועים המתוארים בכתב האישום; ונסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה (ראו: בש"פ 7129/15 **מדינת ישראל נ' גפני** (28.10.2015); בש"פ 6613/16 **ברלנד נ' מדינת ישראל** (15.09.2016)).

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע קבע רק לאחרונה בעמ"ת 50648-01-19 מד"י נג ד אחמידי עזמי את הדברים הבאים:

"לא מצאתי לקבל את ההנחה לפיה עצם הנהיגה בזמן פסילה פוסלת מני ובי, מתן אמון כי המשיב יקיים אחר תנאי שחרורו, הגם שבית המשפט מבין את הרציונל העומד מאחורי טיעון שכזה. ודוק, לא אחת בשעה שמדובר בנהיגה בזמן פסילה בפעם הראשונה ללא עבירות נלוות, ללא עבר תעבורתי, לא מוגשת בכלל בקשה למעצר, וגם כאשר מוגשת בקשה שכזו במקרים חמורים לאין ערוך מהמקרה שבפניי, בתי משפט מורים על שחרור. אלה כאלה, מלמדים כי אין לומר באופן קטגורי שנהיגה בזמן פסילה שוללת מתן אמון כי הנאשם לא יקיים אחרי תנאי שחרורו, ובכל מקרה נקבע בהתאם לנסיבות הנוגעות למיהות המעשה ומיהות העושה."

בשלב השני - יש לבחון את החלופות הקונקרטיות המוצעות, לרבות האפשרות למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, ואת מידת התאמתם להערכת מסוכנותו של המשיב הספציפי, בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסיכון הנשקף ממנו (ראו: בש"פ 8389/15 **אבו כאטר נ' מדינת ישראל** (27.12.2015); בש"פ 1971/16 **קופר (קופרשמיד) נ' מדינת ישראל** (13.03.2016)).

במקרה שבפני לחובתו של המשיב העובדה כי המדובר בנהיגתו הרביעית לכאורה בזמן פסילה.

מנגד, המדובר באדם נעדר עבר פלילי "קלאסי", אשר סיים לרצות את כל פסילותיו הקודמות זולת פסילה אחת בת 6 חודשים (ובספק פסילה נוספת של 5 חודשים ו-19 ימים).

אין לחובת המשיב מקרה קודם של הפרת הוראה חוקית מכח חוק העונשין (אם כי בעצם העבירה של נהיגה בזמן פסילה מובנית הפרת הוראה חוקית).

לא תלוי כנגד המשיב מאסר מותנה בר הפעלה והוא מורשה במקור לנהיגה (עבר כנדרש את כל מבחני הרישוי) אף כי רישונו לא חודש משנת 2016.

אין אני רואה הצדקה לתת משקל לנסיבות נהיגתו אגב אשפוז רעייתו (עובדה שהוכחה במסמכים) שכן גם אם התקיימו סביב המשיב נסיבות רפואיות חריגות, אסור היה לו לקחת את החוק לידי ועליו היה להיעזר בכוחות רפואיים מקצועיים.

בשקלול עברו התעבורתי של המשיב הכולל שלושה מקרים קודמים של נהיגה בפסילה אל מול הנסיבות של פרשה זו (נהיגה בפסילה ללא עבירות ביריונות כבישים נלוות), אני סבור כי המשך מעצרו של המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני (ללא צורך בתסקיר מעצר נוסף) יצליח לאיין את מסוכנותו הספציפית ולכן, בכפוף לקבלת חוות דעת היתכנות איזוק חיובית, ובכפוף לבחינת שני ערבים נורמטיביים על ידי (טרם הוצגו לבית המשפט), אסכים להורות על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

בית המשפט יעבור עכשיו לדיון בו תבחן חוות דעת האיזוק ויבחנו על ידי הערבים המוצעים.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"ד, 22 ינואר 2024, בנוכחות הצדדים.